

Sygn. akt V CSK 84/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku A. L. i D. S.
przy uczestnictwie G. Sp. z o.o. z siedzibą w Z.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyń
od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 14 listopada 2014 r., sygn. akt II Ca 453/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie A. L. i D. S. wniosły skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 14 listopada 2014 r., oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Cieszynie z dnia 9 maja 2014 r., którym oddalono wniosek o ustanowienie służebności przesyłu na rzecz G. sp. z o.o. z siedzibą w Z..

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. W art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

Skarżące oparły wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., podnosząc, że w sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne. Pierwsze dotyczy daty, od jakiej może rozpocząć bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, drugie natomiast odnosi się stanu prawnego sprzed wydania

powołanych przez skarżące orzeczeń Sądu Najwyższego i również zostało skoncentrowane na możliwości ustalenia początku biegu zasiedzenia służebności.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej ale i innych podobnych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności, uzasadniających przyjęcie skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.). Wywód przedstawiony przez skarżące nie odpowiada powyższym wymaganiom. Zaprezentowane zagadnienia dotyczą przepisów merytorycznych, jakie potencjalnie mogłyby znaleźć zastosowanie w tej sytuacji, podczas gdy oddalenie wniosku skarżących nastąpiło w oparciu o brak niezbędnej korekty wniosku w związku ze zmianą stanu faktycznego sprawy. Miało zatem charakter proceduralny, nie merytoryczny. Zgodnie zaś z orzecznictwem Sądu Najwyższego problem sformułowany za pomocą zagadnienia prawnego musi pozostawać w związku z ustalonym przez sąd drugiej instancji stanem faktycznym sprawy oraz z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2015 r., II UK 317/14, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

